

ਛਮਾਏ ਟਿੱਲ ਮੌ, ਮਨ ਮੌ, ਛਣ ਕਰਮਾ ਮੌ

ਦਾਵਾਚਿੱਤਾ ਛੌ ਤੌ ਤੁਸਾਥਾ ਪੱਲ ਬਾਫੂਤਾ ਮੀਠਾ ਹੈ

(ਦਾਦੀ ਜਾਨਕੀ ਜੀ - 24.05.2006)

ਬਾਬਾ ਸੇ ਸਰਵ ਸਮਝਥਾਂ ਕਾ ਰਸ ਲੇਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਏਕਾਨਤ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਿਸਕੋ ਬਾਬਾ ਸੇ ਸਰਵ ਸਮਝਥਾ ਕਾ ਰਸ ਲੇਨਾ ਹੈ ਵੋ ਏਕਾਨਤ ਪ੍ਰਿਯ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਪੁਰੂਸਾਰਥ ਕਾ ਪਹਲਾ ਕਦਮ ਹੈ ਏਕਾਨਤਵਾਸੀ ਰਹਨਾ। ਤਿੰਨੀ ਕਦਮ ਸੇ ਕਦਮ ਆਗੇ ਬਢੇਗਾ। ਧਾਨੀ ਬਾਬਾ ਸੇ ਸਰਵ ਸਮਝਥਾ ਕਾ ਰਸ ਲੇਨਾ, ਅਤੇ ਬਾਤਾਂ ਕੇ ਅਨੱਤ ਮੌਨ ਮੌਨ ਜਾਨਾ, ਸਚ ਹੈ ਯਾ ਝੂਠ ਹੈ..., ਈਸ਼ਵਰ ਕੇ ਅਨੱਤ ਮੌਨ ਜਾਨਾ। ਫਿਰ ਏਕਾਗ੍ਰਤਾ ਕੀ ਜੋ ਸ਼ਕਿਤ ਹੈ ਵੋ ਏਕ ਸੰਕਲਤ੍ਯ ਮੌਨ ਟਿਕਨੇ ਦੇਤੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤੋ ਅਪਨੀ ਕਮੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇਗੀ। ਆਂਖ ਧੁੰਧਲੀ ਹੋਗੀ। ਦੇਖਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਆਂਖ ਚਾਹਿਏ, ਦੇਖੋਂਗੇ ਦਰਿਆ ਮੌਨ। ਦਰਿਆ ਸਾਫ ਹੋਗਾ ਤੋ ਦਿਖਾਈ ਦੇਗਾ। ਤੀਜਾ ਨੇਤ੍ਰ ਖੁਲਾ ਹੁਆ ਹੋ।

ਏਕ ਵੱਡਰਫੁਲ ਬਾਤ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੀ ਕਾ ਦਰਿਆ ਸਾਫ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਂਖ ਭੀ ਖੁਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਕੇਲੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤੋ ਭੀ ਅਪਨੇ ਕੋ ਬਹੁਤ ਅਚਛਾ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਦਸ ਕੇ ਸਾਥ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤੋ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਰੇ ਮੌਨ ਕਮੀ ਹੈ। ਕਈ ਬਾਰ ਔਰਾਂ ਕਾ ਦੋ਷ ਦਿਖਾਈ ਪੱਤਾ ਹੈ, ਅਪਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਪੱਤਾ ਹੈ। ਅਪਨਾ ਭੀ ਨ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਔਰਾਂ ਦੂਜਾਂ ਕਾ ਭੀ ਨ ਦਿਖਾਈ ਪੱਤੇ ਇਸਕੇ ਲਿਏ ਯੜ੍ਹ ਮੌਨ ਮੌਨ ਭਵਿਧਿਆਂ ਰਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਈ ਬਾਰ ਮੁੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਿਥਾਂ ਹੋਣਾ, ਨ ਦੁਨਿਆ ਕੀ ਹੋਣਾ, ਨ ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਹੋਣਾ। ਕਿਥਾਂ ਕੀ ਹੋਣਾ? ਇਸਲਿਏ ਬਾਬਾ ਕਹਤਾ ਹੈ ਏਕਾਨਤ ਮੌਨ ਬੈਠ ਬਾਬਾ ਸੇ ਏਥੇ ਸਮਝਥਾ ਜੋਡੋ। ਤੋ ਅਨੱਤਰਮਨ ਕੀ ਆਂਖ ਖੁਲੇ, ਦਰਿਆ ਸਾਫ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਏਸੀ ਸਚੀ ਲਗਨ ਹੈ, ਲਗਨ ਮੌਨ ਮੌਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਫਿਰ ਧੋਗ ਕੀ ਅਗਿਨ ਚਾਹਿਏ। ਏਥੇ ਮਗਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਾਰਣ ਕਿਥਾਂ? ਧੋਗ ਅਗਿਨ ਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਹਮਾਰਾ ਸਾਰਾ ਕਿਚੜਾ ਸਾਫ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਬਦਬੂ ਭੀ ਨ ਆਂਦੇ। ਅਨੱਤ ਕੁਛ ਭੀ ਹੋਣਾ ਤੋ ਸਚੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਹੀਂ ਆਂਦੇ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਹਾ ਥਾ ਜਹਾਂ ਬਦਬੂ ਹੋਣਾ ਹੈ ਤੋ ਅਗਰਕਤੀ ਲਗਾਤੇ ਹਨ, ਤਿੰਨੀ ਖੂਬੀ ਹੈ ਕਿ ਬਦਬੂ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਚੜੇ ਕੋ ਜਲਾਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਪਹਲੇ ਕੋਨੇ ਮੌਨ ਮੌਨ ਰਖਦੇ ਹਨ ਤੋ ਇਕਫਲਾ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਜਲਾਂਦੇ ਹਨ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਜਲਾਂਦੇ। ਤੋ ਸੁਝੇ ਬਾਬਾ ਕਾ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੂਲ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਭਗਵਾਨ ਤਿੰਨੀ ਫੂਲ ਕੀ ਸ਼ੀਕਾਰ ਕਰੇ, ਮੈਂ ਬਾਬਾ ਕੇ ਆਗੇ ਜਾ ਸਕੁਂ।

ਸਚੀ ਏਕ ਗੁਲਾਬ ਕਾ ਫੂਲ ਭੀ ਅਚਛਾ ਹੈ, ਏਕ ਬਾਰ ਹਲਵਾ ਬਨਾਕਰ ਭੋਗ ਲਗਾਵਾ ਤੋ ਤਿੰਨੀ ਮੌਨ ਮੌਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਕੋਡਾ ਥਾ ਸਾਫ ਨਹੀਂ ਕਿਯਾ, ਬਾਬਾ ਕੋ ਵਹ ਵਤਨ ਮੌਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿਓ, ਗੋਲਾ ਯਹ ਕਿਥਾਂ ਲਾਈ ਹੈ? ਤੋ ਵਤਨ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ। ਤਾਂ ਸੇ ਲੇਕਰ ਭੋਗ ਬਨਾਨੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਰਖਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕੋ ਯਹ ਸਮਝਾ ਰਹੀਆਂ - ਬਾਬਾ ਕਿਥਾਂ ਹੈ, ਕੈਂਸਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕੀ ਜੋ ਬਾਤਾਂ ਦੇਖੀ ਸੁਣੀ ਹੈ ਵੋ ਬਹੁਤ ਵਿਧਿਪੂਰਵਕ ਧਿਆਨ ਮੌਨ ਰਖੀ ਹੈ। ਇਤੀ ਸ਼ਵਚਿੱਤਾ ਦਿਲ ਮੌਨ ਮੌਨ, ਵਿਵਹਾਰ ਮੌਨ, ਕਰਮ ਹੈ ਤੋ ਤਿੰਨਾ ਫਲ ਮੀਠਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕੋ ਏਥੇ ਬਚ੍ਚਿਆਂ ਦੇ ਖੁਸ਼ਬੂ ਆਂਦੀ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਸੇ ਮਿਲਨੇ ਕਾ ਸੁਖ ਜੋ ਹੈ, ਦੁਆਂ ਜੋ ਹੈ, ਤਨਸੇ ਕਈ ਵਿਚਿਤ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਮੇਰਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਭਾਗਿਆਤਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਭਾਗਿਆਤ ਹੈ, ਹਮਾਰੇ ਹਥਾਂ ਮੌਨ ਦੇਤਾ ਹੈ, ਹਮਾਰੇ ਦਿਲ ਕੀ ਜਾਨ ਕਰ ਦਿਲਾਂ ਕਾ ਮਾਲਿਕ ਬਨਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਮੌਨ ਕੀ ਕਾਈ ਬਾਤ ਰਖਕਰ ਭਗਵਾਨ ਕੋ ਦਿਲ ਦੇ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਤੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਜਾਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨ ਸਿਰਫ ਤਮਾਂ-

उल्लास दिलाती है, पर करावनहार बाबा के हाथों में हाथ अनुभव होता है। निमित्त बच्चा है अन्दर में बाप है, ऐसा अनुभव करने की अन्दर लगन नहीं है तो योग अग्नि प्रज्जवलित होती नहीं है।

ज्वालामुखी योग क्या है? योग ऐसा हो जो वायुमण्डल को पावरफुल बना देवे। हमारा व्यर्थ संकल्प न चले और औरों का भी न चले। अगर ऐसा वायुमण्डल बना सकते हैं तो बाबा के मददगार बच्चे हो। इतनी मदद मिली है तो मैं और मदद भल न करूँ पर सच्ची होकर तो रहूँ, हल्की रहूँ, भारी तो न रहूँ।

बाबा का बच्चों में कितना प्यार है, मुझे भी कहता है तुम उसको याद कर। बाबा कहता है तुम चिन्ता क्यों करता है, मैं बैठा हूँ ना। अन्दर में भारीपन क्यों रखा है जो अच्छी बातें सुनते नींद आ जाती है। अपने ऊपर तरस खाना चाहिए। आप इस बात को लूज रखोंगे तो शिवबाबा भी कहेगा मेरा पार्ट पूरा हुआ। ज्ञान सागर का पार्ट पूरा हुआ। ब्रह्मा बाबा भी कहेगा मेरा पार्ट भी पूरा हुआ फिर रहा धर्मराज। फिर धर्मराज के सामने बैठना। मुझे भक्ति में भी डर लगता था। मुझे गर्भ में भी सजा नहीं खानी है, यहाँ भी कोई सजा न मिले। टीचर यह न कहे पीछे बैठ जा। इतना डर लगा है सजा का। बाबा का डर नहीं रखा है, पर डर है। अरे और कुछ न सोचो, अपने लिए तो सोचो। भगवान ने ऐसा बनाया है जो भक्ति में भी मुझे डर लगता था। आपस में कोई बात करते हैं तो भी बाबा को अच्छा नहीं लगता है, क्या जरूरत थी। इतना बाबा ने हमारे पर ध्यान रखा है। मेरा काम है समझाना। अभी चढ़ती कला का समय है, मंजिल ऊंची है, कदम-कदम पर सम्भलना है।

अभी जो भूले की हैं जो हुआ है, उसको लगन की अग्नि में भस्म करना है तब बाबा के याद की मस्ती में मग्न रह सकूंगी। भगवान जाने मैं जानूँ, मैं भगवान के साथ रहूँ, वो मेरा साथ रहे तो वो शक्ति फिर औरों को भी मिलेगी। मुरलियों में सब शिक्षायें हैं, परन्तु शिक्षाओं को अन्दर धारण करने लिए अन्दर ताला लगा कर रखना, जो अन्दर शिक्षा जा भी न सके। यह इन्द्रप्रस्थ है, जिसका कोई दुनिया वाले से सम्बन्ध है, बुद्धि पत्थर हो गयी। यहाँ रहने वाले की कोई मृत्युलोक के मनुष्य से बुद्धि लटकेगी तो बुद्धि पत्थर हो जायेगी। काम नहीं करेगी। अगर ऐसी बुद्धि काम नहीं करती है तो भी बाबा कहता है ऐसी बुद्धि का ताला खोलकर मैं चाबी तुमको देता हूँ, चाबी गुम नहीं करना। फिर से खोल देता हूँ। रहम दिल हूँ ना। चाबी लगाने का भी अक्ल चाहिए। बाबा को मतलब से याद करेंगे, सच्चाई से याद नहीं करेंगे तो ताला कैसे खुलेगा। ऐसे ही दिन बीत रहे हैं। कल मेरे लिए क्या होगा, हरेक अपने लिए सोचो। चढ़ती कला वाला होगा या उतरती कला का होगा।

अनासक्त वृत्ति रखो, आसक्ति भी रोकती है। लम्बी खजूर है, जाना जरूर है। कैसे? बाबा ले जायेगा। बाकी खुद ही रुकते हैं औरों को रोकते हैं, भगवान को तरस पड़ता है पर अपने पर तरस खाना है जो मेरा समय सफला हो। जो बाबा के नयानों पर बैठ उस पार चलूँ। अच्छा -